

ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ
Ο ΚΑΠΕΤΑΝ
ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ
ΣΕΛΙΔΕΣ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
 "Αρα δὲν θὰ ἔχει μεταφέρει ὅλα τὰ κιβώτια του εἰς τὸ κτίριον αὐτό. Ναί, ἐτσι θὰ εἶναι... Ὁ κόμης εἶνε πολλὸ πονηρὸς. Θὰ ἐξέλεξε πολλὰ καταφύγια, τὸ ἓνα μικρὸν τοῦ ἄλλου, χάριν τῆς ἀσφαλείας του.

"Ἡ κ. Ἀρχερ μὲν ἐξήγγισε καὶ τὸ μυστήριον ποῦ ἐκάλυπτε τὰ φρικαστικά γεγονότα τὰ ὅποια συνέβησαν ἐπὶ τοῦ Ἰσοφύρου ἐδήμητρου. Ὁ αἰτιὸς τοῦ κακοῦ, ὁ φινέσκας καὶ ἐξαφανίσας ὅλους τοὺς ἀνδρας τοῦ πληρώματος ἦτο αὐτὸς ὁ βδελυρὸς βρυκόλακας!

Περιμένω πλέον μὲ ἀνυπομονήσαν τὸν Βἰν Ἐλισγγ. Δὲν πρέπει νὰ χάνωμεν καιρὸν. Ὁ καθηγητὴς ἐγὼ, ὁ Ἀρθούρος, ὁ Κουίνσι Μόρρις καὶ τὸ ζεύγος Ἀρχερ, εἰμεθα ἄρκετοι διὰ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν, ἐφ' ὅσον γνωρίζομεν μὲ ποῖον ἔχομεν νὰ κάμωμεν. Δὲν πρέπει νὰ ζητήσωμεν κανενὸς ἄλλου τὴν βοήθειαν, ἢ ἀστυνομία δὲν πρέπει νὰ μάθει τίποτε.

"Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ ὑπεψιασθῆι τίποτε ὁ κόμης. Γνωρίζει δεδιως πῶς τὸν ἔχομεν ὑπεπτευθεὶ ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ποῦ κατέβηκεν ὁ καθηγητὴς πρὸς διάσσωσιν τῆς Λουκίας. Δὲν φαίνεται ὅμως εἰς γνωρίζομεν τὰ πάντα σχετικῶς μὲ αὐτόν. Δὲν γνωρίζει εἰς Ἰωάνθαν Ἀρχερ διεσώθη καὶ εὐρίσκειται μαζὺ μας. Ἡ πάλῃ θὰ εἶναι σκληρὰ δύσκολος καὶ ἐπικίνδυνος. Θὰ ἔχομεν ὅμως μὲ τὸ μέρος μας τὸν Θεόν...

Βραδύτερον.— Μὲ εἰδοποίησαν ἔφαγμα εἰς ὁ Ρένφιλδ εἶχε καταληφθεὶ ὑπὸ νέας ἐξάφνης. Εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν κλιτικὴν καὶ ἀναγκάσθηκα νὰ ξαναγορῶσω γρήγορα μ' ἓνα ἀμάξι.

Εἶχε νυχθώσι. Βρῆκα τὸν Ρένφιλδ στὸ δωμάτιόν του, μὲρὸς στὸ παράθυρο, νὰ κοιτάζει πρὸς τὸ ἀντικρινὸν παλιὸ κτίριον καὶ νὰ παραληρεῖ.

"Ἐπλησίασα σιγῇ πίσω του καὶ ἄκουσα αὐτὸς τίς φράσεις:

— Περιμένε με. Θὰ ρθῶ μαζὺ σου. Θὰ σ' ἀκολουθῶσω ἐπει κ' ἂν πᾶς. Γιατί μ' ἐγκατέλειψες τόσες νύχτες;

"Ἐκάλεσα τοὺς νοσοκόμους γιὰ κάθῃ ἐπιδέχόμενον, τοὺς διέταξα νὰ μὴν ἀπομακρυνθοῦν, ἐπλησίασα ἐκ νέου τὸν Ρένφιλδ καὶ τοῦ εἶπα μὲ φωνὴ ἔντονη:

— Ρένφιλδ!

Ὁ Ρένφιλδ γύρισε ἀποτόμως μὲ ἐκύτταξε κατάματα καὶ μοῦ εἶπε γελῶντας σαρκαστικά:

— Τώρα δὲν σὰς φοβοῦμαι. Ἐκεῖνος ξανάρθε. Ὁ αὐθέντης εἶνε ἐδῶ!...

— Τι ἄνεστε, Ρένφιλδ, πῆς μου. Δὲν θέλησε ὅμως νὰ ξαναεἰπῆι τὸ στόμα του πρὸς ὅλας τὰς προσπάθειας καὶ τὰς παρακλήσεις μας. Ἐμεινε βουβὸς καὶ εἶχε τὸ βλέμμα του ἐστραμμένον πρὸς τὸ παράθυρο.

Τώρα ὅμως αὐτὰ δὲν ἦσαν μυστήρια γιὰ μένα. Ἦξευρα καλὰ ποῖόν ὁ Ρένφιλδ ἀποκαλοῦσε αὐθέντην του. Ἦξευρα καλὰ ποῖος τοῦ ἔφερε μὲ τὴν παρουσίαν του τὴν ἀπρόοπτον αὐτὴν ἐξαφν.

"Αρα ὁ κόμης ἔβρισκόταν αὐτὴ τὴ στιγμή στὸ ἀντικρινὸν σκοτεινὸν σπίτι. Περὶ αὐτοῦ δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία. Τί εἶχε γίνῃ ὅμως ἐπὶ τόσας ἡμέρας; Γιατί ἦλθε πάλι στὸ σπίτι; Τί σκοπὸν εἶχε ποῦ ξαναγύρισε;

Διέταξα ν' ἀπομακρυνθοῦν τὸν Ρένφιλδ ἀπὸ τὸ δωμάτιόν του. Ὁ μακιακὸς ἀνιστάθηκε κυττάζοντας ἐξω ἀπ' τὸ παράθυρο, σὴν νὰ ἐπιρριμνε ἀπὸ ἐκεῖ κάποια βοήθεια. Ἀναγκάσθηκα νὰ τοῦ φορέσω τὸν μανδύαν, αὐτὸ ὅμως δὲν εἶταν ἄρκετόν καὶ τοὺς εἶπα ἐπὶ πλέον νὰ τὴν ἐπιτηροῦν ἕκαθ' ἑλὴν τὴν νύκτα ἀσθηρῶς.

"Ὅταν ἐγῆκαν ἐξω ἀπὸ τὸ δωμάτιον, πλησίασα στὸ ἀνοικτὸ παράθυρο, ἐστήριξα τὸ πρόσωπόν μου εἰς αἰθεράνεις κιγκλίδας καὶ ἔκνυταξ ἐξω. Τὸ ἔρημιον, μεσαιωνικὸ κτίριον μόλις διακρίνονταν μῆσα στὸ σκοτάδι σὴν τεράστιος μαδρος ὄγκος. Ὁ κήπος εἶταν ἐπίσης βυθισμένος στὸ σκοτάδι καὶ στήησυχία...

Ποῦ νὰ βρισκότανε τάχα ὁ κόμης;

"Ἄκουσα ψηλλὰ σὴν ἄρα χτυπήματα πτερόν. Σήκωσα τὰ χεῖρά μου κ' ἐκύτταξα, μὰ δὲν κα-

τόρθωσα νὰ διακρίνω τίποτε.

"Ἐξῆρα ἓνας ἀλαφρὸς θόρυβος ποῦ ἄκουσθῆνε μ' ἔκαμε νὰ προσέξω στὸν κήπον. Κάτω ἀπὸ τὰ γέρικα δένδρα, ἀνάμεσα στοὺς θάμνους, διέκρινε κατὰ ποῦ μ' ἔκαμε ν' ἀνατριχιάσω. Ἦταν ἄνθρωπος ποῦ περπατοῦσε μὲ τὰ τέσσαρα πόδια, τὰ ζῶα, ἢ πῆλίκος; Τὸ σκοτάδι ἦταν πυκνὸ καὶ πυκνοὶ εἰ θάμνοι καὶ μ' ἐμπόδιζαν νὰ θλέπω καλά. Τὸ ἀλλόκοτον τέρας σύρθηκε πρὸς τὸν παλαιόν, ἐτοιμόρροπον ναύσκον τοῦ κήπου καὶ πήδησε μέσῃ ἀπὸ ἓνα σπασμένον ἀνοικτὸ παράθυρο, ἀφήνοντας ἓνα πένθιμον γρυλλισμόν!

"Ἦταν ὁ κόμης Δράκοιλας! Δὲν χωροῦσε ἀμφιβολία, εἶταν αὐτός, ὁ βδελυρὸς καὶ ἀπίσιος βρυκόλακας. Τί ζητοῦσε ὅμως τότεν ὄρα στὸ μέρος αὐτό;

"Ὅπως μοῦ εἶταν γνωστὸν πλέον, μόνον τὴν ἡμέραν ἐκοιμάτο. Τὴν νύκτα ἐπλανᾶτο ἐδῶ κ' ἐκεῖ πρὸς εὐρεσιν θυμάτων. Τί ζητοῦσε συνεπὸς αὐτὴ τὴν νύκτα στὸ παλιὸ κτίριον ποῦ ὁ μακιακὸς Χωκὶνς βλάγρονε γιὰ λογαριασμὸν του;

Δὲν μπορούσα φυσικὰ νὰ ἐνεργήσω μόνος μου. Τί μπορούσα νὰ κατορθώσω ἐγὼ ἐναντίον τοῦ τέρατος αὐτοῦ;

"Ἐσκέφθηκα συνεπῶς νὰ τρέξω πρὸς τοὺς φίλους μου καὶ νὰ τοὺς εἰδοποιήσω. Αὐτὸ εἶταν τὸ καλύτερον ποῦ εἶχα νὰ κάμω.

Πρώτησα φεύγοντας γιὰ τὸν Ρένφιλδ καὶ μοῦ εἶπαν πῶς εἶταν πῶς ἦσαν.

"Ἐπρεπε ἀναμφιδέως νὰ ἐνεργήσωμεν ταχέως. Εἶχε ἐντολήν ἀπὸ τὸν Βἰν Ἐλισγγ νὰ ἐπισκεφθῶ τοὺς παραλαβόντας τὰ κιβώτια τοῦ κόμητος ἐπὶ τῆ ἐάσει φορτωτικῆς ἐταν πρωτογῆρε στήν Ἀγγλία. Εἶχε πληροφωρηθεὶ εἰς ἐνεργεία τοῦ Ρώσσου προξένου τὰ τῆς ἐκφορτώσεως καὶ μεταφορᾶς τῶν κιβωτίων τὰ εἶχε ἀναλάβει τὸ γραφεῖον «Β'λιγγτων καὶ Υἱός». Διὰ τοῦ γραφεῖου αὐτοῦ θὰ κατορθώσωμεν ἀσφαλῶς νὰ εὐρωμεν τὰ ἴχνη τοῦ κόμητος. Θὰ ἐπληροφορούμεθα ποῦ μεταφέρθησαν τὰ κιβώτια καὶ αὐτὸ ἀρκοῦσεν ἀρχικῶς διὰ τὸν ἀγῶνα μας.

29 Σεπτεμβρίου. — Μετέβην εἰς τὸ Ὄυτμπου καὶ ἐπισκέφθη τὸ γραφεῖον Β'λλιγγτων. Εἰρήκα ἐκαὶ τὸν υἱὸν Β'λλιγγτων, πρόθυμον καὶ εὐγενικώτατον. Ἐδέχθη προθύμως νὰ μοῦ δώσῃ πᾶσαν πληροφωρίαν καὶ εἰδοποίησεν τὸν πατέρα του.

(*Ἐχει συνέχεια)

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΣΑΜΟΥ
«ΥΙΩΝ Δ. ΙΓΓΛΕΣΗ Α. Ε.»
 ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
 Τὸ μοναδικὸν ΕΞΠΡΕΣ
“ ΑΛΜΠΕΡΤΑ, ”

Τὸ ταχύτερον ἐξ ὄλων διαθέτον ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀναπαύσεων καὶ ἀνέσεων ποῦ παρέχει εἰς τὸν ἐπιβάτην καὶ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΘΕΡΜΑΝΣΙΝ (καλοριφέρ) εἰς τὰ διαμερίσματα τῆς Α' καὶ Β' θέσεως εἰς τὰ σαλόνια τῆς καὶ εἰς τὰ ὑπόστεγα τῆς Γ' θέσεως ἀκόμη, ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ λιμένος μας ἐκάστην ΤΡΙΤΗΝ 2 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ

ΧΙΟΝ - ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΝΕΣΙΣ - ΕΥΜΑΡΕΙΑ - ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

Χορηγοῦνται ἐκπτώσεις ἐπὶ τῶν μετ' ἐπιστροφῆς εἰσιτηρίων.

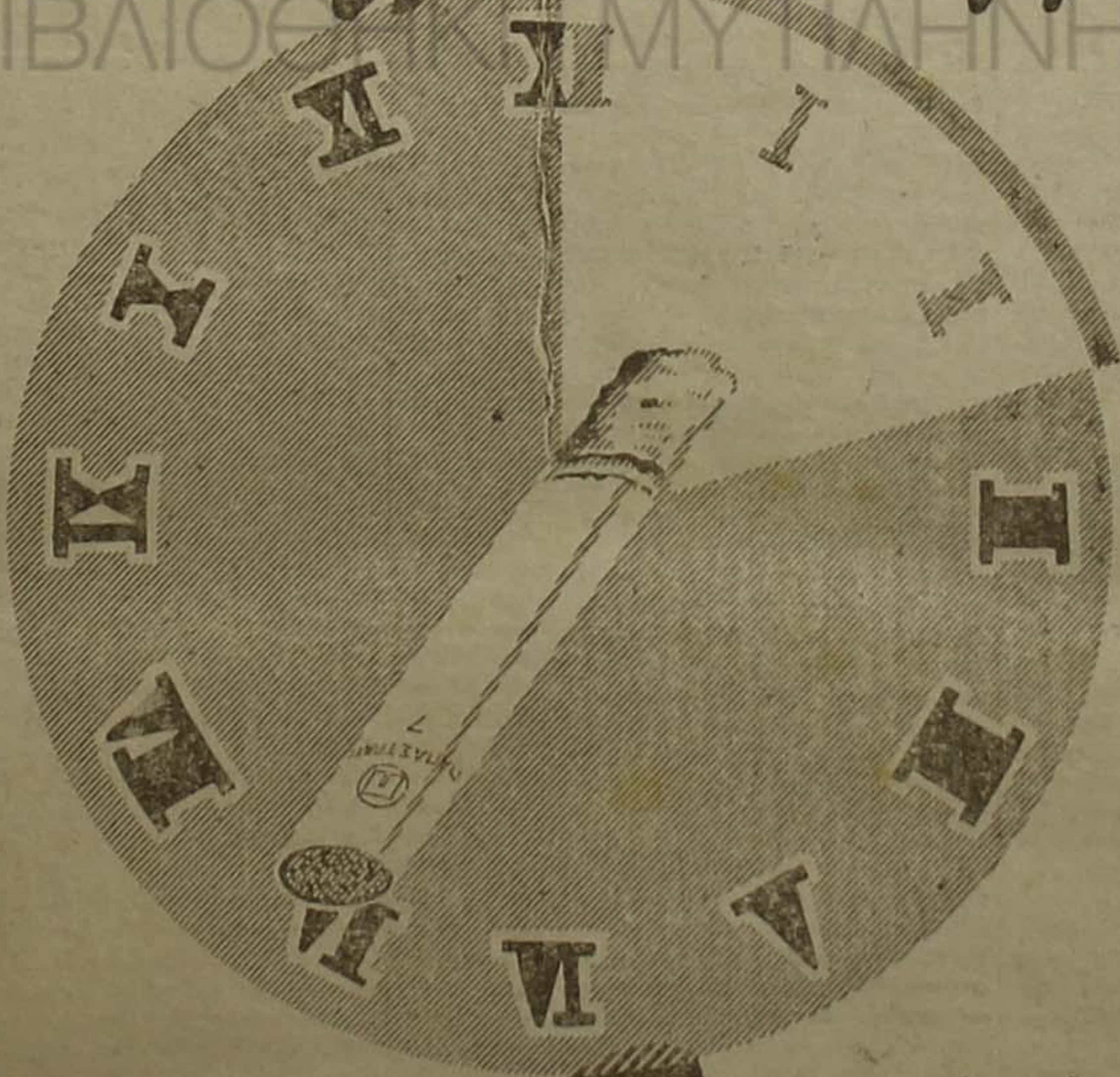
ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ

Προσεχεῖς ἀναχωρήσεις ἐκ ΠΑΤΡῶΝ καὶ ἐκ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

«ΣΑΤΟΥΡΝΙΑ» 16 Μαρτίου ἐκπατρῶν κατευθεῖαν διὰ Ν.ΥΟΡΚΗΝ. Συνιστάται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς κ. κ. Ἐπιβάτας ὅπως ἀποφεύγωσιν τοὺς Μαστίγας τοὺς ἰσχυριζομένους εἰς εἰς Πράκτορες τῆς Ἐταιρείας, ἐνθ' διὰ τὴν βεβαίαν ἐμπόλεισιν, τῶν θέσεων τῶν ὄσον ν' ἀπυθύνονται οὗτοι ἐκ μῆνα προ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Ὑπερκαλιανῶν εἰς τὸν ἀποκλειστικὸν καὶ μόνιμον Πράκτορα τῆς «ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ» διὰ τὰς Νήσους Λέσβου καὶ Λήμνου
κ. ΑΝΣΕΛΜΟΝ ΔΕ ΠΟΡΤΟΥ
 ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΥΜΑΤΙΑΣ

Παυσαίραλος
№ 7 Ἀγρινίου ὄρχ. 11.

Πῶσο βασιλεῖ
ἓνα καλογεμισμένον
πεντάρο

ΑΤΕΛΙΕ
 ΚΑΣ ΤΑΝΑΚΗ
 ΣΠΑΧΗ
 ΔΟΥΝΗΣΙ ΑΘΗΝΑΙ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ

ΗΜΕΡΑΙ

ΛΟΓΗΣ - ΔΟΓΗΣ

ΔΕΝ ΒΛΕΠΕΙ ΤΗ ΔΥΣΤΥΧΙΑΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΔΙΟΤΙ ΤΟΝ ΑΠΕΤΥΦΛΩΣΕΝ Ο ΠΛΟΥΤΟΣ!

Η υπό των Λαβήλ Γαλλική κυβέρνησις κατέρθεσεν...

Ένα από τὰ περιπεύδαστα μέτρα...

Σὲ κάποιο χωρὶ τῶν Γρεβενῶν —καλούμενον Ἀλατόπετρα—...

Ἀπὸ ἀθηναϊκῆν συνάδελφον παραλαμβάνομεν τὰ κατωτέρω...

Ἐξέλιου, ἀνεγείρουσα παμμέγιστον καὶ ἐπιβλητικὸν μέγαρον...

Κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία θὰ ἀποφανθῆι περὶ τῆς ἀποζημιώσεως...

Στὴ Δράμα ἔγινε πρὸς ἡμερῶν συλλαλητήριον ἀπειλῶν...

Σὺν τῶν ὀλιγομογῶν τῶν Ἀθηνῶν δημοσιεύθηκε ἕνα πολὺ ἐνδιαφέρον ἄρθρον...

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΒΟΥΛΗ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΝΟΜΟΝ

Παπαθανάσης. — Καθ' ἣν στιγμήν, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀσφυκτικῶς οικονομικῶς καὶ ἀδυνατεῖ...

Μὲ λίγα λόγια... δὲν π ὀκείται περὶ παραμυθίου...

Τὸ εὐνομομολόγος τῶν Ἀθηνῶν δημοσιεύθηκε ἕνα πολὺ ἐνδιαφέρον ἄρθρον...

Τὰ φύλλα τῆς Θεσσαλονικῆς γράφουσι...

Ἐπισημονικαὶ ἰαροτήτες (Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος) ραιτήσῃ, τῶρα καὶ εἴκοσι χρόνια, ἐκάλεσε...

Ὁ ἀρθρογράφος, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνθρωπιστικὴν συνείδησιν καὶ τὴν ὀρθολογισμὸν...

Στὴ Δράμαδπως γράφουσι αἱ τοπικαὶ ἐφημερίδες...

Τὸ δημοσὸν ἐπιπέσει τῆ; περσασμένη Πέμπτη; ἔγινε στὸν περὶ τοῦ τοῦ Γυμνασίου...

ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ πρῶτὸ τῆς περσασμένης Τετάρτης στὴν Ἀγιάσσο, εὐρύθην ἀνωστέρησεν...

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἦτο καὶ αὐτὸς τοῦρκος, ἀν μὴ βέρος, τοῦλάχιστον μινῶς...

Τὸ ἐγγύχωριον δημοσὸν οργραφικὸν ὄργανον τοῦ κ. Ἰπουργοῦ τῶν Ὑποθηκῶν...

Ὁ Σβρώνου εἶχε γνωρίσει τὴν Στερίνα πρὸ ἑνῆκ μνηῶν καὶ ἐπισκέπτετο...

Παπανδρέου. — (ὄμιλιῶν διὰ μακρῶν τοῦτε ἐπὶ τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐπιβαρύνει...

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΣ ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ 31328 Ἱστορία τῶν Αἰχμαλώτων τῆς Ἀνατολῆς Πουλιέται σ' ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ στὰ Γραφεῖα τοῦ «Ταχυδρόμου» ἀπ' τοὺς κ. Καρτέρη Δραχ. 35

ΣΥΝΕΠΙΔΟΤΙΚΑ ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἔγγραφα συντάξεων...